

Les parelles d'immigrants busquen països on puguin superar, a més de les restriccions legals, les culturals

Alguns volen seleccionar el sexe i d'altres, l'ús d'esperma d'un donant de la família

L.C. / Barcelona

● De vegades les restriccions que pateix una parella que vol sotmetre's a una tècnica de reproducció assistida les marca la llei però en altres

ocasions la seva cultura o religió. Professionals que treballen en centres de reproducció assistida de Barcelona han rebut ja peticions de musulmans estèrils que pretenen que

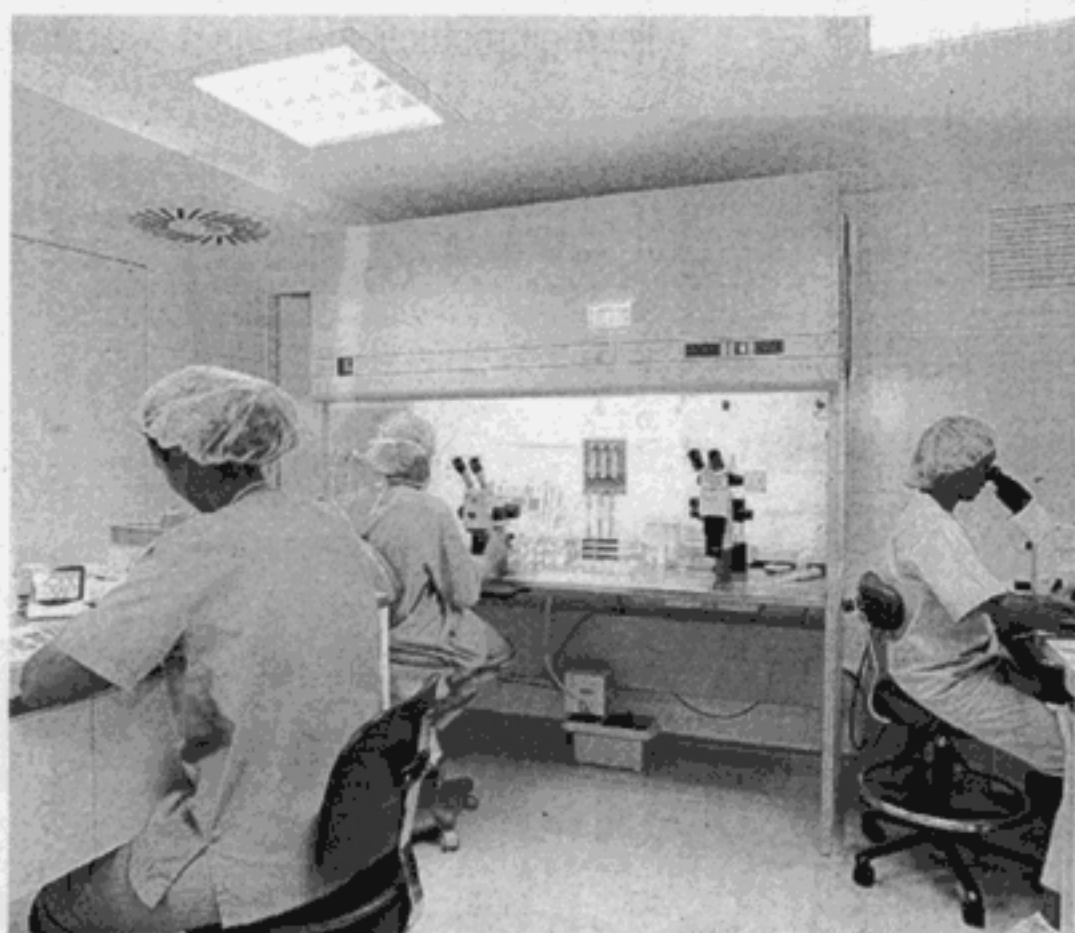
facin a la seva dona una inseminació artificial amb l'esperma del sogre, i també dones índies que volen tenir un nen perquè, si no, el seu marit es casarà amb una altra.

La població immigrada no deixa d'augmentar a Catalunya i els immigrants que ja fa anys que estan instal·lats aquí, que han aconseguit establir-se econòmicament i tenen dificultats per tenir descendència estan començant a recórrer a la reproducció assistida. «Encara són pocs però, a mesura que la població immigrada s'hi vagi establint, cada cop n'hi haurà més», apunta Eduardo Ruiz, sotsdirector del servei d'andrologia de la Fundació Puigvert—

D'altres immigrants establerts a Europa i parelles que viuen a l'Àfrica i Àsia també recorren als centres de reproducció assistida de Barcelona buscant la manera de poder tenir descendència sense traïr la seva cultura o religió i, sovint, acaben sent derivats a altres països del món perquè la llei vigent a l'Estat espanyol té més restriccions legals que als Estats Units o la Gran Bretanya, per exemple.

Un d'aquests col·lectius és el magrebí. «Si la dona és qui pateix els problemes d'esterilitat, no hi ha res a fer perquè són musulmans i la seva religió li prohibeix rebre una donació d'òvul. Però si el problema el té l'home, volen que el donant de semen sigui el pare o el germà del marit. Com que a l'Estat espanyol les donacions de semen han de ser obligatòriament anònimes, quan ens trobem un cas d'aquest tipus el derivem a la Gran Bretanya», explica la doctora Marisa López-Teijón.

Aquesta professional de l'Institut Marquès també ha rebut peticions de dones residents a Egipte, Líbia i altres països asiàtics que ja han tingut una o més filles i desitgen ferventment un mascle perquè el seu marit els ha amenaçat de casar-se amb una altra si no pareixen un nen. «És lamentable que encara passi això però

Professionals de l'Institut Marquès, treballant al laboratori especialitzat en reproducció assistida del centre mèdic. / EL PUNT

Manquen donacions de semen de negre

● Els centres de reproducció assistida de Barcelona es troben moltes dificultats per obtenir semen provinent d'homes negres. Mentre que alguns —com, per exemple, l'Institut Marquès— opten per recórrer a bancs internacionals per aconseguir-ne, d'altres —com l'Institut Cefer o la Fundació Puigvert— descarten aquesta possibilitat per diversos motius i desestimen les demandes de donació d'esperma de raça negra que els arriben. L'augment de la immigració, juntament amb el nombre d'estrangers negres que es desplacen a Barcelona per sotmetre's a una tècnica de reproducció assistida, ha fet augmentar en els darrers anys la demanda d'aquest semen, que alguns bancs d'esperma catalans han intentat recaptar sense èxit. «Les campanyes es fan a les universitats i allà no hi ha gaires immi-

grants però nosaltres, sent conscients d'aquesta situació, també hem penjat anuncis a centres i bars freqüentats per aquests col·lectius però tampoc hem obtingut resposta. Tampoc hem aconseguit donants negres», assenyala Marisa López-Teijón, responsable de Reproducció Assistida de l'Institut Marquès. Per què no dona semen aquest col·lectiu? El doctor Eduard Ruiz, sotsdirector del servei d'andrologia de la Fundació Puigvert, opina que hi influeix un factor cultural —una part dels negres que emigren a Catalunya són musulmans— però també un factor social. Molts immigrants no estan regularitzats o encara estan lluitant per aconseguir unes mínimes condicions de vida i «una acció altruista com una donació de semen —reflexiona el doctor— se la planteja una persona quan té totes les necessitats cobertes».

passa», assenyala, alhora que diu que en aquests casos els deriven a Califòrnia. Allà, segons explica, la selecció de sexe està permesa en tots els casos, mentre que la legislació espanyola només ho preveu en aquells en què hi

hagi perill que el futur nadó contragui una malaltia genètica associada al seu sexe. Molts immigrants de l'Àfrica Negra també recorren als centres de reproducció assistida perquè en la seva cultura tenir descendència és molt

important i no tenir-ne és considerat un càstig. Hi van d'amagat, com també les parelles gitanes amb problemes d'esterilitat. «Per a ells és un autèntic drama. Mai admetrien dir-ho públicament», assegura López-Teijón.